

neque petitis eximsecus argumentis. sed ex conde
 mentibus necessariisq; causis esse dicendam. Sed qui
 fieri potest. ut ea non promerentur. que futura esse
 providentur. ^{si de providentia} Quasi vero nos ea que providentia
 futura esse prenoscit. non esse eventura credamus. ^{si de providentia}
 Ac non illud potius arbitremur. licet eveniant. ^{si de providentia}
 nihil tamen ut evenirent. sui necitura necessitati
 habuisse. quod hinc facile perpendas licebit. plura
 etiam dum fiunt. subiecta oculis intuemur. ut ea que
 in quodrigis moderandis atq; flectendis facere
 spectantur aurige. Adq; adhuc modum cetera. ^{si de providentia}
 Num igitur quicquam illorum ita fieri necessitas
 ulla compellit. ^{si de providentia} minime. Frustra enim esset artus
 effectus. si omnia coacta moverentur. que igitur cum
 fiunt. carent existendi necessitate. eade priusquam
 fiant. sine necessitate futura sunt. Quae res sunt
 quedam eventura. quorum exitus ab omni necessitate
 testis absolutus. Nam illud quidem nullum arbitror
 esse dicturum. quod que nunc fiunt. prius quam fierent.
 eventura non fuerint. hec igitur etiam praetor
 nita. liberos habent eventus. Nam sicut scien
 tia praesentium rerum. nihil his que fiunt. ita
 praescientia futurorum. nihil his que ventura sunt.
 necessitatis importat. Sed hoc inquit ipsum dubi
 tatur. an earum rerum que necessarios exitus
 non habent. ulla possit esse praenotio. Dissonant
 etiam videntur. Putas que si praevideantur.